

Briuselis, 2013 06 06
COM(2013) 338 final

2013/0177 (NLE)

Pasiūlymas

TARYBOS SPRENDIMAS

**kuriuo Austrija ir Malta įgaliojamos dėl Europos Sąjungos interesų prisijungti prie
1965 m. lapkričio 15 d. Hagos konvencijos dėl teisminių ir neteisminių dokumentų
civilinėse ir komercinėse bylose įteikimo užsienyje**

AIŠKINAMASIS MEMORANDUMAS

1. PASIŪLYMO APLINKYBĖS

1.1. Pasiūlymo tikslas

1965 m. lapkričio 15 d. Hagos konvencijoje dėl teisminių ir neteisminių dokumentų civilinėse ir komercinėse bylose įteikimo užsienyje (toliau – Hagos konvencija dėl dokumentų įteikimo) nustatyti būdai, kuriais teisminiai ir neteisminiai dokumentai turi būti perduodami iš vienos susitariančiosios valstybės į kitą, kurioje juos reikia įteikti. Hagos konvencijoje dėl dokumentų įteikimo buvo supaprastinta teisminių ir neteisminių dokumentų perdavimo tvarka. Joje nustatyta, kad paprastai dokumentai perduodami ne konsuliniais ir diplomatiniais kanalais, o per centrinę instituciją, kuri įteikia dokumentus pati arba suorganizuoja jų įteikimą. Konvencijoje taip pat numatyti keli alternatyvūs dokumentų perdavimo būdai (pvz., paštu). Be to, ja siekiama sukurti tokią sistemą, kurioje apie įteiktiną dokumentą jo gavėjui pagal galimybes būtų pranešama likus pakankamai laiko pasiruošti gynybai. Konvencijoje taip pat numatytas paprastesnis dokumentų įteikimo užsienyje įrodymas – tam naudojami nustatyto pavyzdžio pažymėjimai.

Priėmus Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1348/2000, kuriuo nustatytos Sąjungos vidaus taisyklės dėl dokumentų įteikimo, Hagos konvencija dėl dokumentų įteikimo įtraukta į išimtinę Europos Sąjungos išorės kompetenciją. Šis reglamentas panaikintas 2007 m. lapkričio 13 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (EB) Nr. 393/2007 dėl teisminių ir neteisminių dokumentų civilinėse arba komercinėse bylose įteikimo valstybėse narėse („dokumentų įteikimas“) ir panaikinančiu Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1348/2000¹. Todėl prisijungti prie Hagos konvencijos dėl dokumentų įteikimo valstybės narės gali tik gavusios atitinkamą įgaliojimą.

24 valstybės narės prie Hagos konvencijos dėl dokumentų įteikimo prisijungė dar prieš priimant šiuos ES teisės aktus. Valstybės narės, kurioms dar turi būti suteiktas įgaliojimas prisijungti prie Konvencijos, yra Austrija ir Malta².

Todėl Komisija siūlo Tarybai įgalioti Austriją ir Malta dėl Europos Sąjungos interesų prisijungti prie Hagos konvencijos dėl dokumentų įteikimo. Konvencijoje nėra nuostatos, pagal kurią prie Konvencijos galėtų prisijungti pati ES.

1.2. Prisijungimo prie Hagos konvencijos dėl dokumentų įteikimo reikšmė

Hagos konvencija dėl dokumentų įteikimo, kuria patobulinta teisminių ir neteisminių dokumentų perdavimo užsienyje tvarka, Europos Sąjungai ir jos valstybėms narėms yra ypač svarbi, nes palengvina teisminį bendradarbiavimą tarpvalstybinėse bylose, susijusiose su trečiosiomis valstybėmis, prisijungusiomis prie Konvencijos. Šiuo metu Konvenciją yra ratifikavusios net 67 susitariančiosios šalys.

Austrija ir Malta pareiškė norą prisijungti prie Hagos konvencijos dėl dokumentų įteikimo.

¹ 2007 m. lapkričio 13 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1393/2007 dėl teisminių ir neteisminių dokumentų civilinėse arba komercinėse bylose įteikimo valstybėse narėse („dokumentų įteikimas“) ir panaikinantį Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1348/2000 (OL L 324, 2007 12 10, p. 79).

² Malta jau prisijungimo dokumentus deponavo negavusi leidimo, todėl Komisija ėmėsi reikiamų priemonių. 2012 m. rugpjūčio 1 d. įstojusi ES Malta padarė tokį pareiškimą: „Malta pareiškia, kad jos prisijungimas prie konvencijos įsigalios tik atlikus šiam prisijungimui reikalingas Europos Sąjungos procedūras ir priėmus Tarybos sprendimą, kuriuo Maltai leidžiama prisijungti prie šios konvencijos. Priėmus šį sprendimą, Malta praneša depozitarui apie konvencijos įsigaliojimo Maltoje datą“ (pareiškimas paskelbtas Hagos tarptautinės teisės konferencijos interneto svetainėje http://www.hcch.net/index_en.php?act=status.comment&csid=1101&disp=eif).

Jų prisijungimas prie Konvencijos atitinka ES įsipareigojimą, prisiimtą 2007 m. jai tapus Hagos tarptautinės privatinės teisės konferencijos nare – prisijungti prie visų Hagos tarptautinės privatinės teisės konferencijos teisės aktų, jei tai atitinka ES interesus.

Be to, ES išorės santykiuose trečiosios šalys buvo skatinamos prisijungti prie Hagos konvencijos dėl dokumentų įteikimo, kuri nustato veiksmingą ir patikimą teisminių ir neteisminių dokumentų įteikimo sistemą. Todėl būtų logiška, kad visos ES valstybės narės būtų prisijungusios prie šios Konvencijos.

2. KONSULTACIJŲ SU SUINTERESUOTOSIOMIS ŠALIMIS IR POVEIKIO VERTINIMO REZULTATAI

Atitinkamoje Tarybos darbo grupėje Austrija ir Malta patvirtino norinčios prisijungti prie Hagos konvencijos dėl dokumentų įteikimo. Hagos tarptautinės privatinės teisės konferencijos Nuolatinis biuras pranešė, kad trečiosios šalys, prisijungusios prie Konvencijos, pageidauja, kad prie jos prisijungtų visos ES valstybės narės.

3. TEISINIAI PASIŪLYMO ASPEKTAI

3.1. ES kompetencija prisijungiant prie Hagos konvencijos dėl dokumentų įteikimo

Pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 3 straipsnio 2 dalį ir Europos Sąjungos Teisingumo Teismo praktiką³, teisminių ir neteisminių dokumentų įteikimo klausimai priklauso išimtinai Europos Sąjungos išorės kompetencijai, nes yra priimtas atitinkamas Sąjungos vidaus teisės aktas – Reglamentas (EB) Nr. 1393/2007 dėl teisminių ir neteisminių dokumentų civilinėse arba komercinėse bylose įteikimo valstybėse narėse. Todėl valstybės narės neturi teisės prisiimti įsipareigojimų trečiųjų šalių atžvilgiu, patenkančių į šių nuostatų taikymo sritį.

Visų pirma, SESV 3 straipsnio 2 dalyje nustatyta, kad Sąjunga turi išimtinę kompetenciją sudaryti tarptautinius susitarimus, kurių sudarymas gali daryti poveikį bendroms taisyklėms ar pakeisti jų taikymo sritį. Pagal šią nuostatą ir teismų praktiką susitarimas išimtinai ES kompetencijai priklauso tuomet, kai aišku, jog susitarimo dalykui taikomos bendros vidaus taisyklės, jis priklauso sričiai, kurios didžioji dalis tokių taisyklių jau reguliuojama arba taisyklės priimtos srityse, kuriose bendra politika nevykdoma, visų pirma srityse, kurioms taikomos teisės derinimo priemonės, nesvarbu ar tokios bendros taisyklės ir susitarimo nuostatos tarpusavyje dera, ar ne.

Reglamentas (EB) Nr. 1393/2007 taikomas civilinėse ir komercinėse bylose, kai teisinius ar neteisinius dokumentus reikia perduoti iš vienos valstybės narės į kitą įteikimo tikslais. Valstybių narių paskirtos agentūros yra atsakingos už dokumentų perdavimą ir priėmimą. Reglamentu nustatoma sistema, atitinkanti Hagos konvencijos dėl dokumentų įteikimo sistemą, todėl akivaizdu, kad Hagos konvencijos dėl dokumentų įteikimo dalykas patenka į ES vidaus teisės aktų taikymo sritį. Todėl Europos Sąjunga turi išimtinę kompetenciją spręsti prisijungimo prie Hagos konvencijos dėl dokumentų įteikimo klausimą.

Be to, Sąjunga jau pasinaudojo savo išorės kompetencija dokumentų įteikimo klausimu – sudarytas tarptautinis susitarimas su Danija dėl dokumentų įteikimo⁴.

³ 2006 m. vasario 7 d. Teisingumo Teismo nuomonė 1/03 dėl Bendrijos kompetencijos sudaryti naują Lugano konvenciją dėl jurisdikcijos ir teismų sprendimų civilinėse ir komercinėse bylose pripažinimo ir vykdymo, 2006 m. Europos teismų praktikos rinkinys, p. I-01145.

⁴ Europos bendrijos ir Danijos Karalystės susitarimas dėl jurisdikcijos ir teismo sprendimų civilinėse ir komercinėse bylose pripažinimo ir vykdymo, OL L 299, 2005 11 16, p. 62.

3.2. Valstybių narių įgaliojimas

Kadangi Hagos konvencijoje dėl dokumentų įteikimo nėra nuostatos dėl regioninės ekonominės organizacijos, pagal kurią Europos Sąjunga galėtų tapti Konvencijos susitariančiąja šalimi. Todėl Sąjunga turi pasinaudoti įgaliojimais per valstybes nares ir įgalioti atitinkamas valstybes nares dėl Sąjungos interesų prisijungti prie Hagos konvencijos dėl dokumentų įteikimo. Šiuo klausimu yra ne vienas civilinės teisės precedentas. Naujausias – Tarybos sprendimas 2008/431/EB, kuriuo tam tikros valstybės narės įgaliojamos Europos bendrijos labui ratifikuoti 1996 m. Hagos konvenciją dėl jurisdikcijos, taikytinos teisės, pripažinimo, vykdymo ir bendradarbiavimo tėvų pareigų ir vaikų apsaugos priemonių srityje arba prie jos prisijungti ir kuriuo tam tikros valstybės narės įgaliojamos pateikti deklaraciją dėl atitinkamų Bendrijos teisės vidaus taisyklių taikymo⁵.

Hagos konvencijoje dėl dokumentų įteikimo susitariančiosioms šalims suteikiama galimybė padaryti pareiškimus tam tikrų jos nuostatų, pvz., 8 straipsnio 2 dalies, 10 straipsnio, 15 straipsnio 2 dalies ir 16 straipsnio 3 dalies. Konvenciją pasirašiusios ES valstybės narės pateikė įvairių pareiškimų. Pareiškimai skirtingi: pvz., kai kurios valstybės narės pateikė pareiškimą dėl 8 straipsnio 2 dalies, suteikdamos diplomatiniais ir konsuliniais atstovams teisę įteikti dokumentus tik savo šalies piliečiams, kitos pareiškė nesutinkančios, kad būtų taikomi 10 straipsnyje numatyti dokumentų perdavimo būdai. Pareiškimai dėl 16 straipsnio 3 dalies, kurioje kalbama apie prašymus dėl atleidimo, taip pat skiriasi – pavyzdžiui, nustatyti skirtingi prašymo pateikimo terminai. Atsižvelgiant į tai, būtų nepagrįsta reikalauti atitinkamų valstybių narių daryti pareiškimus apskritai arba juos suvienodinti. Todėl atitinkamos valstybės narės, prisijungdamos prie Konvencijos, turėtų padaryti visus jų nuomone reikalingus pareiškimus, galimus pagal Konvencijos nuostatas. Šių pareiškimų tekstas turėtų būti pridėtas prie Tarybos sprendimo.

---

⁵ OL L 151, 2008 6 11, p. 36.

Pasiūlymas

TARYBOS SPRENDIMAS

**kuriuo Austrija ir Malta įgaliojamos dėl Europos Sąjungos interesų prisijungti prie
1965 m. lapkričio 15 d. Hagos konvencijos dėl teisminių ir neteisminių dokumentų
civilinėse ir komercinėse bylose įteikimo užsienyje**

EUROPOS SAJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdama į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 81 straipsnio 2 dalį ir 218 straipsnio 6 dalies a punktą,

atsižvelgdama į Europos Komisijos pasiūlymą,

atsižvelgdama į Europos Parlamento pritarimą⁶,

kadangi:

- (1) 1965 m. lapkričio 15 d. Hagos konvencijoje dėl teisminių ir neteisminių dokumentų civilinėse ir komercinėse bylose įteikimo užsienyje (toliau – Hagos konvencija dėl dokumentų įteikimo) supaprastinami teisminių ir neteisminių dokumentų perdavimo iš vienos susitariančiosios šalies į kitą būdai; todėl ji palengvina teisminių bendradarbiavimą tarptautinėse civilinėse ir komercinėse bylose; Hagos konvencija dėl dokumentų įteikimo ratifikuota daugybėje pasaulio valstybių. Skatinti trečiąsias valstybes prisijungti prie Hagos konvencijos dėl dokumentų įteikimo numatyta vykdant ES išorės politiką civilinės teisenos srityje;
- (2) Hagos konvencija dėl dokumentų įteikimo patenka į išimtinę Europos Sąjungos išorės kompetenciją, nes jos nuostatos daro poveikį 2007 m. lapkričio 13 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 1393/2007 dėl teisminių ir neteisminių dokumentų civilinėse arba komercinėse bylose įteikimo valstybėse narėse („dokumentų įteikimas“) ir panaikinančio Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1348/2000⁷ nuostatoms;
- (3) regioninės organizacijos negali prisijungti prie Hagos konvencijos dėl dokumentų įteikimo, todėl Europos Sąjunga negali prie jos prisijungti;
- (4) kadangi Hagos konvencija dėl dokumentų įteikimo yra svarbi Europos Sąjungos interesams, Taryba turėtų dėl Europos Sąjungos interesų įgalioti valstybes nares, nesudariusias Hagos konvencijos iki priimant Sąjungos priemones, prisijungti prie jos šiame sprendime nustatytais sąlygomis. Valstybės narės, kurioms skirtas šis sprendimas, yra Austrija ir Malta;
- (5) Hagos konvencijoje dėl dokumentų įteikimo susitariančiosioms šalims suteikiama galimybė padaryti pareiškimus dėl tam tikrų jos nuostatų. Todėl prisijungdamos prie Konvencijos Austrija ir Malta turėtų padaryti visus jų nuomone reikalingus pareiškimus, galimus pagal Konvencijos nuostatas. Šių pareiškimų tekstas turi būti pridėtas prie Tarybos sprendimo;

⁶ OL C , , p. .

⁷ OL L 324, 2007 12 10, p. 79.

- (6) Jungtinė Karalystė ir Airija yra saistomos Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 1393/2007 dėl teisminių ir neteisminių dokumentų civilinėse arba komercinėse bylose įteikimo valstybėse narėse („dokumentų įteikimas“) ir panaikinančio Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1348/2000⁸ ir dėl to dalyvauja priimant šį sprendimą;
- (7) pagal Protokolo Nr. 22 dėl Danijos pozicijos, pridėto prie Europos Sąjungos sutarties ir prie Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo, 1 ir 2 straipsnius Danija nedalyvauja priimant šį sprendimą ir jis jai nėra privalomas ar taikomas,

PRIĖMĖ ŠĮ SPRENDIMĄ:

1 straipsnis

1. Nedarydamos poveikio Europos Sąjungos įgaliojimams, Austrija ir Malta dėl Europos Sąjungos interesų prisijungia prie 1965 m. lapkričio 15 d. Hagos konvencijos dėl teisminių ir neteisminių dokumentų civilinėse ir komercinėse bylose įteikimo užsienyje.
2. Hagos konvencijos dėl dokumentų įteikimo tekstas pateikiamas šio sprendimo I priede.

2 straipsnis

1. Prisijungdamos prie Hagos konvencijos dėl dokumentų įteikimo, Austrija ir Malta padaro reikalingus pareiškimus, galimus pagal Konvencijos nuostatas.
2. Pareiškimų tekstas pateikiamas šio sprendimo II priede.

3 straipsnis

1. Atitinkamos valstybės narės imasi reikiamų priemonių, kad per pagrįstą laiką, jei įmanoma, iki 2014 m. gruodžio 31 d., būtų deponuoti prisijungimo prie Hagos konvencijos dėl dokumentų įteikimo dokumentai.
2. Atitinkamos valstybės narės iki 2014 m. liepos 1 d. praneša Tarybai ir Komisijai numatomą prisijungimo procedūrų užbaigimo datą.

4 straipsnis

Šis sprendimas įsigalioja kitą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

5 straipsnis

Prisijungusios prie Hagos konvencijos dėl dokumentų įteikimo, Austrija ir Malta raštu informuoja Hagos tarptautinės privatinės teisės konferencijos Nuolatinį biurą, kad prisijungimas atliktas pagal šį sprendimą.

---

⁸ OL L 324, 2007 12 10, p. 79.

6 straipsnis

Šis sprendimas pagal Sutartis skirtas Austrijai ir Maltai.

Priimta Briuselyje

Tarybos vardu

Pirmininkas

I PRIEDAS

KONVENCIJA DĖL TEISMINIŲ IR NETEISMINIŲ DOKUMENTŲ CIVILINĖSE IR KOMERCINĖSE BYLOSE ĮTEIKIMO UŽSIENYJE

(sudaryta 1965 m. lapkričio 15 d.)

Šią Konvenciją pasirašiusios valstybės,

siekdamos sukurti tinkamas priemones, užtikrinančias, kad užsienyje įteikiami teisminiai ir neteisminiai dokumentai jų adresatui būtų perduoti laiku,

siekdamos pagerinti atitinkamą teisminę tarpusavio pagalbą supaprastindamos ir pagreitindamos procedūras,

nusprendė šiuo tikslu sudaryti Konvenciją ir susitarė dėl šių nuostatų:

1 straipsnis

Ši Konvencija taikoma visose civilinėse ir komercinėse bylose prireikus perduoti užsienyje įteikiamą teisminį arba neteisminį dokumentą.

Ši Konvencija netaikoma jeigu asmens, kuriam turi būti įteiktas dokumentas, adresas nežinomas.

I SKYRIUS. TEISMINIAI DOKUMENTAI

2 straipsnis

Kiekviena susitariančioji šalis paskiria centrinę instituciją, kuri yra įgaliota priimti kitų susitariančiųjų šalių prašymus įteikti dokumentus ir atlikti visas reikiamas procedūras pagal 3–6 straipsnių nuostatas.

Kiekviena valstybė centrinės institucijos veiklą reguliuoja pagal savo teisę.

3 straipsnis

Pagal dokumentus parengusios valstybės teisę kompetentinga institucija arba teismo pareigūnas valstybės, į kurią kreipiamasi, centrinei institucijai perduoda prie šios Konvencijos pridedamo pavyzdžio prašymą, kurio nereikia legalizuoti ar kitaip oficialiai patvirtinti.

Prie prašymo pridedamas įteikiamas dokumentas arba jo kopija. Ir prašymas, ir dokumentas pateikiami dviem egzemplioriais.

4 straipsnis

Jei centrinė institucija mano, kad prašymas neatitinka šios Konvencijos nuostatų, ji nedelsdama praneša apie tai pareiškėjui ir nurodo prašymo atmetimo motyvus.

5 straipsnis

Valstybės, į kurią kreipiamasi, centrinė institucija, pati įteikia dokumentą arba paveda atitinkamai agentūrai jį įteikti:

- a) pagal vidaus teisės nuostatas dėl dokumentų įteikimo šalyje esantiems asmenims nacionalinėse bylose, arba
- b) pareiškėjo nurodytu būdu, išskyrus atvejus, kai toks būdas prieštarauja valstybės, į kurią kreipiamasi, teisei.

Išskyrus šios straipsnio 1 dalies b punkte nurodytus atvejus, dokumentas gali būti įteiktas perduodant jį adresatui, jei šis priima dokumentą savo noru.

Jei dokumentas turi būti įteiktas pagal šio straipsnio 1 dalį, centrinė institucija gali reikalauti, kad dokumentas būtų surašytas arba išverstas į valstybės, į kurią kreipiamasi, valstybinę kalbą (vieną iš valstybinių kalbų).

Pagal prie šios Konvencijos pridėtą pavyzdį parengta prašymo dalis, kurioje pateikiama įteiktino dokumento santrauka, įteikiama kartu su dokumentu.

6 straipsnis

Valstybės, į kurią kreipiamasi, centrinė institucija arba bet kuri jos paskirta institucija, parengia prie šios konvencijos pridedamos formos pažymėjimą.

Pažymėjime nurodoma, kad dokumentas buvo įteiktas, ir pateikiami duomenys apie jo įteikimo būdą, vietą ir laiką bei apie asmenį, kuriam dokumentas perduotas. Jei dokumentas nebuvo įteiktas, pažymėjime nurodomos priežastys, dėl kurių dokumentas neįteiktas.

Pareiškėjas gali reikalauti, kad ne centrinės institucijos ar teisminės institucijos išduotas pažymėjimas būtų patvirtinamas vienos iš jų spaudu.

Pažymėjimas perduodamas tiesiogiai pareiškėjui.

7 straipsnis

Prie šios Konvencijos pridedamoje formoje nurodytos standartinės dalys turi būti surašytos prancūzų arba anglų kalba. Taip pat jos gali būti surašytos dokumentus parengusios valstybės valstybine kalba (viena iš valstybinių kalbų).

Atitinkamos tuščios grafos pildomos valstybės, į kurią kreipiamasi, kalba arba prancūzų ar anglų kalba.

8 straipsnis

Kiekviena susitariančioji valstybė turi teisę teisinius dokumentus užsienyje esantiems asmenims įteikti tiesiogiai per savo diplomatinius arba konsulinius atstovus netaikydama jokių privalomų priemonių.

Bet kuri valstybė narė gali pareikšti prieštaraujanti tokiam dokumentų įteikimui savo teritorijoje, nebent dokumentai turi būti įteikti dokumentus parengusios valstybės narės piliečiams.

9 straipsnis

Be to, kai įteikimui skirtus dokumentus reikia perduoti kitų susitariančiųjų šalių paskirtoms kompetentingoms institucijoms, kiekviena susitariančioji šalis turi teisę pasinaudoti konsuliniais kanalais.

Išskirtinėmis aplinkybėmis kiekviena susitariančioji valstybė gali šiuo tikslu pasinaudoti ir diplomatiniais kanalais.

10 straipsnis

Jei paskirties valstybė neprieštarauja, šia Konvencija užtikrinama galimybė:

- a) siųsti teisinius dokumentus paštu tiesiogiai užsienyje esantiems asmenims,
- b) dokumentus parengusios valstybės teismo pareigūnams, tarnautojams ir kitiems įgaliotiems asmenims įteikti teisinius dokumentus tiesiogiai per valstybės, į kurią kreipiamasi, teismo pareigūnus, tarnautojus ar kitus įgaliotus asmenis,
- c) bet kuriam bylos baigtimi suinteresuotam asmeniui įteikti teisinius dokumentus tiesiogiai per valstybės, į kurią kreipiamasi, teismo pareigūnus, tarnautojus ar kitus įgaliotus asmenis.

11 straipsnis

Ši Konvencija nedraudžia dviem ar daugiau susitariančiųjų šalių susitarti, kad įteikimui skirti teisminiai dokumentai perduodami ir kitais, ne tik ankstesniuose straipsniuose numatytais kanalais, ypač abiejų šalių institucijoms užmezgant tiesioginį ryšį.

12 straipsnis

Už teisminių dokumentų, gaunamų iš susitariančiosios šalies, įteikimą nemokami mokesčiai ir nekompensuojami jokie mokesčiai arba išlaidos už valstybės, į kurią kreipiamasi, suteiktas paslaugas.

Pareiškėjas apmoka arba kompensuoja išlaidas už:

- a) teismo pareigūno arba pagal valstybės narės, į kurią kreipiamasi, teisę kompetentingo asmens paslaugų išlaidas;
- b) tam tikro įteikimo būdo išlaidas.

13 straipsnis

Jei prašymas įteikti dokumentus atitinka šios Konvencijos reikalavimus, valstybė, į kurią kreipiamasi, gali jo nevykdyti tik tuomet, jei mano, kad toks vykdymas pažeistų jos suverenumą arba saugumą.

Ji negali atsisakyti vykdyti prašymą tik dėl to, kad pagal vidaus teisę ji turi išimtinę jurisdikciją ieškinio dalykui arba kad pagal vidaus teisę nebūtų galima pareikšti ieškinio, kuriuo grindžiamas prašymas.

Prašymo atmetimo atveju centrinė institucija nedelsdama praneša apie tai pareiškėjui ir nurodo prašymo atmetimo priežastis.

14 straipsnis

Ginčai, galintys kilti perduodant įteikimui skirtus teisminius dokumentus, sprendžiami diplomatiniais kanalais.

15 straipsnis

Jeigu šaukimas į teismą ar kitas lygiavertis dokumentas turėjo būti perduotas į užsienį įteikimui pagal šios Konvencijos nuostatas, o atsakovas neatvyko, teismas sprendimo nepriima tol, kol nustato, kad:

- a) dokumentas buvo įteiktas valstybės, į kurią kreipiamasi dėl dokumentų įteikimo vietinėse bylose jos teritorijoje esantiems asmenims, vidaus teisėje numatytu būdu; arba
- b) dokumentas buvo faktiškai įteiktas atsakovui arba pristatytas į jo gyvenamąją vietą kitu šioje Konvencijoje numatytu būdu;

ir kad bet kuriuo iš šių atvejų įteikimas ar pristatymas buvo atliktas laiku, kad atsakovas turėtų pakankamai laiko pasiruošti gynybai.

Kiekviena susitariančioji šalis gali pareikšti, kad, nepaisant šio straipsnio pirmos dalies nuostatų, teisėjas gali priimti sprendimą net ir tuo atveju, kai nebuvo gautas įteikimo ar pristatymo pažymėjimas, jeigu įvykdomos visos šios sąlygos:

- a) dokumentas buvo perduotas vienu iš šioje Konvencijoje numatytų būdų;
- b) nuo dokumento perdavimo dienos praėjo ne mažiau kaip šešių mėnesių laikotarpis, kuris, teisėjo nuomone, yra pakankamas konkrečioje byloje;

c) nebuvo gautas joks pažymėjimas, nepaisant to, kad buvo dedamos visos pastangos jam gauti per valstybės, į kurią kreipiamasi, kompetentingas institucijas.

Nepaisydamas ankstesnių šio straipsnio dalių, teisėjas gali skubos tvarka priimti nutartį taikyti laikinąsias arba apsaugos priemones.

16 straipsnis

Jeigu šaukimas į teismą arba lygiavertis dokumentas turėjo būti perduotas į užsienį įteikimui pagal šios Konvencijos nuostatas ir teismo sprendimas buvo priimtas į teismą neatvykusio atsakovo nenaudai, teisėjas turi teisę atleisti atsakovą nuo pasekmių pasibaigus teismo sprendimo apskundimo terminui, jei įvykdytos šios sąlygos:

a) atsakovas ne dėl savo kaltės per vėlai sužinojo apie dokumentą ir neturėjo pakankamai laiko pasiruošti gynybai, arba per vėlai sužinojo apie teismo sprendimą, kad suspėtų jį apskųsti, ir

b) atsakovas pateikė *prima facie* gynybos argumentų bylos nagrinėjimui iš esmės.

Prašymas dėl minėto atleidimo turi būti pateiktas per protingą laikotarpį po to, kai atsakovas sužinojo apie teismo sprendimą.

Kiekviena susitariančioji šalis gali pareikšti, kad prašymas nebus nagrinėjamas, jeigu jis pateikiamas praėjus terminui, kurį ji nurodo savo pareiškime ir kuris negali būti trumpesnis kaip vieneri metai nuo teismo sprendimo priėmimo dienos.

Šis straipsnis netaikomas teismo sprendimams dėl asmenų statuso ar veiksnumo.

II SKYRIUS. NETEISMINIAI DOKUMENTAI

17 straipsnis

Susitariančiosios šalies institucijos ir teismo pareigūnų parengti neteisminiai dokumentai gali būti perduodami įteikimui kitoje susitariančiojoje šalyje šioje Konvencijoje numatytais būdais ir taikant jos nuostatas.

III SKYRIUS. BENDROSIOS NUOSTATOS

18 straipsnis

Kiekviena susitariančioji šalis, be centrinės institucijos, gali paskirti kitas institucijas ir nustatyti jų kompetenciją.

Tačiau pareiškėjas gali pateikti prašymą tik tiesiogiai centrinei institucijai.

Federacinės valstybės gali paskirti daugiau kaip vieną centrinę instituciją.

19 straipsnis

Ši Konvencija nedraudžia susitariančiajai šaliai pagal savo vidaus teisę nustatyti ir kitų, ne tik ankstesniuose straipsniuose nustatytų būdų perduoti iš užsienio įteikimui jų teritorijoje gautus dokumentus.

20 straipsnis

Ši Konvencija nedraudžia dviem ar daugiau susitariančiosioms šalims susitarti nukrypti nuo:

a) 3 straipsnio 2 dalyje nustatyto dėl reikalavimo perduodamus dokumentus pateikti dviem egzemplioriais;

b) 5 straipsnio 3 dalies ir 7 straipsnio reikalavimų dėl kalbų;

c) 5 straipsnio 4 dalies nuostatų;

d) 12 straipsnio 2 dalies nuostatų.

21 straipsnis

Kiekviena susitariančioji šalis deponuodama ratifikavimo ar prisijungimo dokumentą arba vėliau praneša Nyderlandų užsienio reikalų ministerijai apie:

- a) pagal 2 ir 18 straipsnius paskirtas institucijas;
- b) paskirtą instituciją, kompetentingą parengti 6 straipsnyje nurodytą pažymėjimą;
- c) paskirtą instituciją, kompetentingą priimti konsuliniais kanalais perduodamus dokumentus pagal 9 straipsnį.

Kiekviena susitariančioji šalis prireikus praneša šiai ministerijai apie:

- a) prieštaravimą, kad būtų naudojami 8 ir 10 straipsniuose nurodyti dokumentų perdavimo būdai;
- b) 15 straipsnio 2 dalyje ir 16 straipsnio 3 dalyje nurodytus pareiškimus;
- c) bet kokius pokyčius, susijusius su pirmiau nurodytomis paskirtomis institucijomis, prieštaravimais ir pareiškimais.

22 straipsnis

Santykiuose tarp šalių, prisijungusių prie šios Konvencijos, ji pakeičia 1905 m. liepos 17 d. ir 1954 m. kovo 1 d. Hagoje pasirašytų konvencijų dėl civilinio proceso 1–7 straipsnius, jei šios šalys buvo pasirašiusios vieną arba abi šias ankstesnes konvencijas.

23 straipsnis

Ši Konvencija nedaro poveikio 1905 m. liepos 17 d. Hagoje pasirašytos Konvencijos dėl civilinio proceso 23 straipsnio arba 1954 m. kovo 1 d. Hagoje pasirašytos Konvencijos dėl civilinio proceso 24 straipsnio taikymui.

Šie straipsniai taikoma tik tuo atveju, kai naudojamosi tokiais pačiais perdavimo metodais, kaip numatyti šiose konvencijose.

24 straipsnis

1905 ir 1954 m. konvencijų šalių sudaryti papildomi susitarimai taikytini ir šios Konvencijos atžvilgiu, nebent šalys susitaria kitaip.

25 straipsnis

Nepažeidžiant 22 ir 24 straipsnių nuostatų, ši Konvencija nedaro poveikio kitiems susitariančiųjų šalių sudarytiems ar ketinamiems sudaryti susitarimams, kuriuose yra nuostatų dėl šios Konvencijos dalyko.

26 straipsnis

Ši Konvencija pateikiama pasirašyti Hagos tarptautinės privatinės teisės konferencijos dešimtojoje sesijoje dalyvaujančioms valstybėms.

Konvencija turi būti ratifikuota, o ratifikavimo dokumentai deponuoti Nyderlandų užsienio reikalų ministerijoje.

27 straipsnis

Ši Konvencija įsigalioja šešiasdešimtą dieną po to, kai deponuojamas 26 straipsnio 2 dalyje nurodytas trečias ratifikavimo dokumentas.

Konvencija kiekvienoje ją pasirašiusioje ir ratifikavusioje šalyje įsigalioja šešiasdešimtą dieną po jos ratifikavimo dokumento deponavimo.

28 straipsnis

Bet kuri Hagos tarptautinės privatinės teisės konferencijos dešimtojoje sesijoje nedalyvavusi valstybė gali prisijungti prie šios Konvencijos pagal 27 straipsnio 1 dalį po jos įsigaliojimo. Prisijungimo dokumentas deponuojamas Nyderlandų užsienio reikalų ministerijoje.

Tokioje valstybėje Konvencija įsigalioja tuomet, jei nė viena iki šio deponavimo Konvenciją ratifikavusių valstybių per šešis mėnesius nuo Nyderlandų užsienio reikalų ministerijos pranešimo apie tokį prisijungimą nepareiškia šiai ministerijai prieštaravimo.

Jei prieštaravimų nėra, Konvencija prie jos prisijungusioje valstybėje įsigalioja pirmo mėnesio, einančio po šio straipsnio 2 dalyje nurodyto termino pabaigos, pirmą dieną.

29 straipsnis

Bet kuri valstybė pasirašydama, ratifikuodama ar prisijungdama prie šios Konvencijos gali pareikšti, kad ji taikoma visoms ar tam tikroms jos teritorijoms, už kurių tarptautinius santykius ji yra atsakinga. Toks pareiškimas atitinkamoje valstybėje įsigalioja kartu su Konvencija.

Vėliau priėmus tokių papildymų, apie juos pranešama Nyderlandų užsienio reikalų ministerijai.

Šiuose papildymuose nurodytose teritorijose Konvencija įsigalioja šešiasdešimtą dieną nuo šio straipsnio 2 dalyje nurodyto pranešimo dienos.

30 straipsnis

Ši Konvencija galioja penkerius metus nuo 27 straipsnio 1 dalyje nurodytos įsigaliojimo dienos, taip pat ir valstybėse, kurios ją ratifikavo ar prie jos prisijungė vėliau.

Konvencijos nedenonsavus, jos galiojimas savaime pratęsiamas kas penkerius metus.

Apie denonsavimą Nyderlandų užsienio reikalų ministerijai turi būti pranešama ne vėliau kaip prieš šešis mėnesius iki penkerių metų laikotarpio pabaigos.

Jis gali būti taikomas tik tam tikroms teritorijoms, kuriose konvencija taikoma.

Denonsavimas taikomas tik apie jį pranešusiai valstybei. Kitose susitariančiose šalyse Konvencija toliau galioja.

31 straipsnis

Nyderlandų užsienio reikalų ministerija 26 straipsnyje nurodytoms valstybėms ir valstybėms, prisijungusioms prie Konvencijos pagal 28 straipsnį, praneša apie:

- a) 26 straipsnyje nurodytus pasirašymo ir ratifikavimo atvejus;
- b) šios Konvencijos įsigaliojimo datą pagal 27 straipsnio 1 dalį;
- c) 28 straipsnyje nurodytus prisijungimo atvejus ir atitinkamas įsigaliojimo datas;
- d) 29 straipsnyje nurodytus papildymus ir atitinkamas įsigaliojimo datas;
- e) 21 straipsnyje nurodytas paskirtas institucijas, prieštaravimus ir pareiškimus;
- f) 30 straipsnio 3 dalyje nurodytą denonsavimą.

Tai patvirtindami, toliau nurodyti tinkamai įgalioti atstovai pasirašė šią Konvenciją.

Priimta 1965 m. lapkričio 15 d. Hagoje anglų ir prancūzų kalbomis. Abu tekstai yra autentiški ir vienu egzemplioriumi deponuojami Nyderlandų Karalystės Vyriausybės archyvuose. Patvirtinta kopija diplomatiniais kanalais siunčiama kiekvienai valstybei, dalyvavusiai Hagos privatinės tarptautinės teisės konferencijos dešimtojoje sesijoje.

II PRIEDAS

Valstybių narių pareiškimai

Austrija daro tokius pareiškimus:

(...)

o

Malta daro tokius pareiškimus:

Pagal Konvencijos 8 straipsnį Maltos Vyriausybė pareiškia nesutinkanti, kad Maltos teritorijoje dokumentai būtų įteikiami tiesiogiai per kitų susitariančiųjų šalių diplomatus ar konsulinius atstovus, kaip numatyta 8 straipsnio 1 dalyje, nebent dokumentai būtų įteikiami tos susitariančiosios šalies piliečiams.

Pagal Konvencijos 10 straipsnį Maltos Vyriausybė pareiškia nesutinkanti, kad kitos susitariančiosioms šalys jos teritorijoje naudotų 10 straipsnyje nurodytus dokumentų perdavimo ir įteikimo būdus.